

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIX,
SERIA II,
Nr. 7451
—
4 PAGINI —
30 BANI
—
VINERI
4 MAI 1973

ÎN JUDEȚUL BIHOR

MUNCA INTENSĂ ÎN GRĂDINI

● Ultimele 75 de hectare destinate culturii cartofului vor fi plantate în aceste zile ● Uteciștii din trei cooperative salvează 100 hectare de solarii distruse de ploii ● Măsurile energice pentru urgentarea sădării tomatelor, ardeiului și altor legume

După ce au încheiat semănarea pomului mecanizatorilor, cooperatorii și lucrătorii din întreprinderile agricole de stat din județul Bihor și-au concentrat atenția asupra lucrărilor de plantare a cartofilor și legumelor. Din cele 2.800 hectare cît sînt prevăzute a se planta, pînă ieri s-au realizat 2.725 hectare (1.280 hectare cu cartofi timpurii și 1.445 hectare cu cartofi de toamnă). Suprafața rămasă neplantată este de 75 hectare situată în zona de deal a cooperativelor agricole Alejd, Borod, Delurenți zonă în care, la sfîrșitul lunii aprilie și începutul lunii mai, apar înghețuri tîrzii. Temperatura devenind însă optimă, în maxim două zile și această suprafață va fi plantată, astfel încît la sfîrșitul săptămîinii să se poată raporta încheierea acestei lucrări în județul Bihor.

Unități agricole ca C.A.P. Sălacea, Salonta, Valea lui Mihai, Sînicolau Român, Roit și altele au încheiat plantatul cartofilor încă din jurul datei de 20 aprilie. Aceste unități și-au propus de altfel să livreze la fondul central al statului peste cifra planificată, aproape 4.000 tone cartofi timpurii. Deoarece toate lucrările au fost executate la timp optim, cooperatorii speră să obțină producții sporite față de anul trecut. Pînă în prezent pe suprafețele plantate, în zonele amintite cartofii au răsărit, urmînd să se treacă la lucrările de întreținere după metodele agrotehnice stabilite.

O rîmnerie în urmă se înregistrează însă în sectorul legumicol. Aceasta se datorează în bună parte, ploilor căzute, însoțite de un vînt puternic în zilele de 18-21 aprilie, care pe lîngă că au întrerupt lucrările din cîmp, au și distrus peste 100 hectare so-

răsadul este asigurat în întregime, iar terenul este pregătît, îngrășat, ierbidat pe întreaga suprafață rămasă. Pentru urgentarea lucrărilor din legumicultură tinerii le revine sarcina de a acționa în continuare cu aceeași dăruire. Numai astfel vor fi recuperate rămînerile în urmă. Bînoară, la C.A.P. Sălacea s-a constituit o formație de tineri în frunte cu uteciștii Maria Posan și Elisabeta Szakacs, care s-au angajat să lucreze în așa fel încît la sfîrșitul acestei săptămîni să se înceapă plantatul legumelor. Nici cei peste 80 uteciști de la C.A.P. Drogig nu vor să treacă multă vreme pînă la încheierea acestor lucrări. În plus după cum ne relatează Aron Marcu — secretarul organizației U.T.C. — o echipă de legumicultori formată cu doi ani în urmă, și-au propus să depășească propriile recorduri de anul trecut. Asemenea arsură am înălțat și la C.A.P. Tazna, Galospetru, Otornaci, Rosior.

Din cele relatate de ing. Ion Petreache, directorul I.P.V.L.F. Oradea, reținem că anul acesta se vor obține producții mai mari decît cele obținute în anul trecut de calitate superioară datorită faptului că în toate unitățile agricole din județ a fost introdus din acest an acordul global, ceea ce dă garanția executării lucrărilor la timp și bineînțeles, stimulează membrii cooperativelor în depășirea producției planificate.

OVIDIU MARIAN

65 000 hectare însămîntate cu soia

Zilele însoțite din această săptămîină au favorizat intensificarea ritmului de însămîntare a soiei. Ca atare, pînă acum au fost însămîntate peste 65.000 hectare, adică o treime din suprafețele destinate acestei valoroase culturi tehnice. Întreprin-

derile agricole de stat din județele Bihor, Bacău și Satu Mare au terminat însămîntatul, iar în cele din județele Constanța și Tulcea se apropie de sfîrșit. De asemenea, cooperativile agricole de producție din județele Brăila și Ialomița au culti-

vat mai mult de jumătate din suprafețele rezervate culturilor de soia. În unele județe însă cum sînt Olt, Dolj, Teleorman, Ilfov și Timiș amînatul se află la început, ceea ce împune folosirea deplină a masinelor pentru terminarea grăbnică a însămîntărilor.

de DUMITRU ALMAS

date ne sînt organice, intrinsece existenței noastre însăși. Ne reprezintă și le reprezentăm. Le gîndim. Le simțim. Le trăim. Le exprimăm. Le cîntăm. Din noțiunile de progres, luptă, patrie ne făurim, în fapt, viața și istoria. Viața și istoria vădesc, de milenii, că este tare numai dacî în lupta pentru progres te sprijină poporul. Dar poporul nu-i altceva decît patria vie, în mișcare, în devenire: patria gînditoare și făuritoare de progres. De aceea patria și poporul propriu cuvîntese a fi așezate deasupra a tot ce există. Un om, dacî este

om, aparține patriei și poporului prin biologie, prin arena și comunitatea creșterii, prin comorăa amintirilor și a speranțelor. Bătrînul Socrate, cel care n-a refuzat nici absurdă cupă cu cucută a concetățenilor săi, povățuia: „În fața zeilor și a samenilor cu judecîă, patria este mai prețioasă, mai sfîșiată, mai respectată decît mama, decît toți strămoșii. Pentru patrie, chiar cînd se supără, trebuie să avem venerație, supunere și îngrijire”. Iar Horatius îndemnînd tineretul la fapte vrednice de laudă, eroice, spunea: „Dulce et decerum est pro patria mori”.

Patriotismul este, în fond, dragostea cea mai aleasă, mai de-

(Continuare în pag. a III-a)

PATRIOTISMUL — ardentă categorie morală

Încep cu un cuvînt categoric, rostit de J.J. Rousseau: „De îndată ce au mai are parte, omul încețază de a mai fi”. Și încep cu această așertuire, pentru că mi se pare că mă scutește de a cerca o definiție a patriei și a patriotismului. De altfel, știut este că foarte greu se definește noțiunile cu care ne-am născut și cu care ne înțîlim, operăm zilnic, în care trăim, care fac parte din noi și nu ne putem concepe fără ele. Să ne mulțumim, deci, a spune că noțiunile de patrie și patriotism au un conținut material și spiritual precis, cu un anumit circuit geografic și istoric, că au o valoare biologică legată de însușiri generale ale poporului și un conținut moral, spiritual, exprimat prin grai, prin cultură, prin artă. Toate aceste

IN PAGINILE
„SCINTEII
TINERETULUI”
ÎNCEPÎND
DE SĂPTĂMÎNA
VIITOARE

O nouă anchetă de larg interes: ȘTIINȚA ORGANIZĂRII TIMPULUI

Personalități marcante ale vieții științifice și culturale prezintă opinii și sugestii cu privire la organizarea optimă a „BUGETULUI DE TIMP” al fiecăruia dintre noi. Pînă în prezent și-au anunțat participarea la dezbateră noastră: acad. A. Avramescu, acad. Emil Condurache, acad. N. Teodorescu, acad. Gh. Mihoc, prof. univ. dr. M. Malița, prof. univ. dr. E. Nicolau

Un nou serial din lumea sportului:
**CORABIA CU
UNSPREZECE PASAGERI**
cinci ani din viața reprezentativei
naționale de fotbal, evocați în treizeci
de capitole de către antrenorul
emerit ANGELO NICULESCU

ȘANTIER STUDENTESC CONSTRUCTORUL ESTE CHIAR BENEFICIARUL

— Iarna ne-a făcut destule zile grele; nici acum, cu ploile aștea de primăvară nu e prea ușor să se udă mortarul, ba cimentul. Ca pe orice șantier...

Dar să știți că lucrările se desfășoară în ritm accelerat. La începutul lui octombrie, o dată cu începerea noului an universitar, totul va fi gata!

Se impun cîteva precizări. Ne aflăm pe șantierul Facultății de căi ferate, drumuri și poduri, din cadrul Institutului de construcții, unde se ridică o impunătoare clădire universitară cu mai multe nivele. Dar cine sînt constructorii și proiectanții săi? Chiar studenții, deveniți pentru cîteva ceasuri zilnic cadre de șantier, constructori ai proiectelor facultății, cititori ai modernului lăcas în care își desăvîșesc precizia profesională.

„Octombrie 1972. S-a luat hotărîrea ca ansamblul studențesc aflat pe Bulevardul Lacul Tei să fie extins, modernizat. Urmează să fie înălțate aici un corp de noi laboratoare pentru Facultatea de căi ferate, drumuri și poduri, un ansamblu de amfiteatre la Facultatea de construcții civile și industriale, o serie de spații de învățămînt în care se va muta treptat Facultatea de construcții hidrotehnice. Astfel numărul studenților care activează pe această „platformă

ANDREI BĂRSAN

(Continuare în pag. a II-a)

Un zîmbet cu multiple semnificații. Studenții Facultății de căi ferate, drumuri și poduri își construiesc ei înșiși clădirea facultății în care vor învăța și se vor pregăti ca viitori specialiști.

125 de ani de la
revoluția din

1848

„LEGEA LIBERTĂȚII,
LEGEA DEMNITĂȚII
ȚĂRII MELE
BAT ÎN INIMA MEA

MAI PRESUS DE ORICE

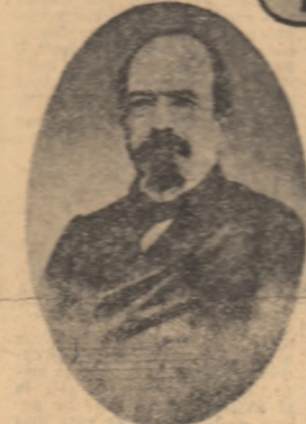
Un articol despre personalitatea social-politică

a lui Mihail Kogălniceanu.

VERSURI DEDICATE LUI NICOLAE BĂLCESCU

- EUGEN JEBELEANU
- GRIGORE HAGIU
- ADRIAN PĂUNESCU
- NICULAE STOIAN
- A. I. ZĂINESCU

În pagina a 3-a

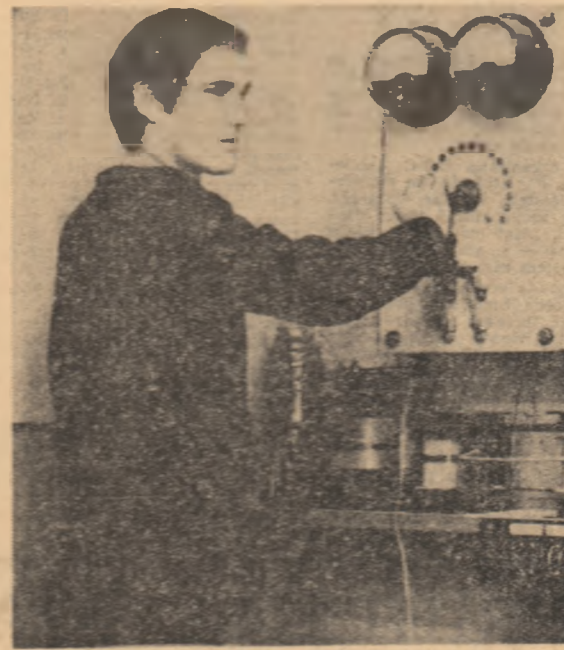
Și ei simt, gîndesc și acționează ca uteciști

Un mijloc
de consolidare
politică
a organizației
U.T.C. — primirea
de noi membri

ASTĂZI LA POSTURILE
NOASTRE DE
RADIO ȘI TELEVI-
ZIUNE

Astăzi, în jurul orei 12,00, posturile noastre de radio și televiziune vor transmite direct de la lașii Adunarea Populară organizată cu prilejul împlinirii a 125 de ani de la revoluția din 1848 în Moldova.

MARIAN GRIGORE
(Continuare în pag. a II-a)

Instalațiile și întreaga aparatură modernă a laboratoarelor de electrotehnică de la Grupul școlar „Unio” constituie o certitudine a pregătirii superioare a viitorilor muncitori ai industriei țării noastre.

PRIETENA NOASTRĂ CARTEA

de EDMOND NICOLAU

Într-o viziune apocaliptică a societății capitaliste dintr-un viitor nu prea îndepărtat, scriitorul american Roy Bradbury ne prezintă în „Fahrenheit 451” o societate în care cărțile sînt „vinovate” și distruse. Pentru cei ce se interesează de istoria literară amintim că această temă a „cărții periculoase, deci interzisă” este reluată unei idei corespondente, expusă de romanțierul englez Aldous Huxley în romanul „Brave new world” — „Bravă lume nouă”, apărut înaintea celui de al doilea război mondial. De fapt, în aceste lucrări doi scriitori încearcă să extrapoleze în viitor — deci să prevadă — dezvoltarea firească a societății în care ei trăiesc. Pornind de la datele societății capitaliste, ambii autori ajung la concluzii pesimiste privind destinul cărții. Independent de aceasta, alte persoane care se interesează de destinul omului ajung la concluzia unei crize a culturii, deci și a cărții, plecînd de la uriasa dezvoltare contemporană pe care o cunoaște știința și tehnica. Cum stau lucrurile în realitate? Statisticile arată că anual, apar circa 4 milioane de articole științifice, ceea ce reprezintă mai mult de 10.000 de articole pe zi! Se înțelege cu ușurință că nu putem pretindea nici măcar o citire a tuturor acestor articole. Sîntem deci obligați să ne restringem la propriul nostru sector de activitate. Decada cărții științifice și tehnice este încă un prilej de a constata marea avînt pe care activitatea de creație în domeniul literaturii științifice și tehnice a luat-o în țara noastră, în anul socialismului. Dacă înainte de război cărțile originale apăreau extrem de rar — cîteva pe an — astăzi producția de carte științifică și tehnică oferă specialiștilor o foarte mare abundență și varietate de titluri. Iar calitatea deosebită a produselor se evaluează și după numărul mereu crescut de lucrări originale, elaborate

(Continuare în pag. a II-a)

ACTIVITATEA CULTURAL-EDUCATIVA PE SANTIERUL DE PE SOMES

FORȚE LOCALE EXISTĂ — DAR ANIMATORII LIPSESC

Nicieri pe cuprinsul celor patru șantiere ce alcătuiesc amenajarea hidroenergetică Someș nu am găsit o formație artistică cu activitate...

get și se așteaptă probabil tot a pariații unui activist cultural. Sau poate era necioasă de prezența lui atunci când s-au cumpărat instrumentele...

găsit în persoana tinerului Ardeleanu de la secția auto care poate instrui o formație muzicală, o brigadă, o echipă de dans...

duce dacă creș și dacă poate, când creș și când poate. În ultimii doi ani, mărirea secretariatului comitetului U.T.C. Achim Constantin, au prezentat spectacole pe șantier doar trei formații din județ...

Imaginae din control municipalității Tg. Mureș.

Foto: EM. TINJALA

ACCENTE Între patru ochi

Mi s-a întâmplat adesea, pe teren, ca la sfârșitul unei documentații să fiu însoțit și la restaurantul la care mă duceam să mă dădăsc...

Logo for 'Scintea tineretului' featuring a stylized 'S' and 'T' with the text 'de audiență' and 'Scintea tineretului'.

La începutul lunii martie opt tineri, absolvenți ai Școlii profesionale U.C.E.C.O.M. ne relatau că: „Sistemul mecanic al cooperativei „Deservirea” din Ploiești, secția auto-serviciu...

ține o treaptă de salarizare. Tinerii nu cunosc însă ce drepturi au, pentru că nu li s-a vorbit de ele. A trebuit să intervină primul secretar al Comitetului municipal Ploiești al U.T.C. ca să se ajungă la concluzia că atât tinerii care pot promova. Ca atare se va modifica și procentajul sumelor încasate în echipele în care lucrează...

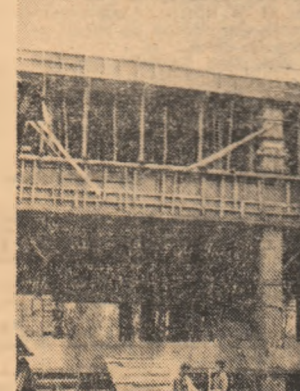
O SITUAȚIE NEFIREASCĂ

LIDIA POPESCU

CONSTRUCTORUL ESTE CHIAR BENEFICIARUL

(Urmare din pag. 1)

universitară” va spori de la două la trei mii, în intervalul unui singur an de zile. Mișcările care înlocuiesc diversele facultăți ale Institutului de construcții...

In dreapta fotografia actuală a clădirii a Facultății de căi ferate, drumuri și poduri; în stânga — noua corpă a căii ferate și stația de tren.

ceasul mai devreme”. Constința șantierului de realizare a edificiului durabil de care vom beneficia nu numai noi, ci și alții tineri, aflați acum încă pe băncuțele școlilor. Ne face să ne simțim, cu adevărat mândri, să ne simțim, dacă vreți, cu adevărat constructori!

In dreapta fotografia actuală a clădirii a Facultății de căi ferate, drumuri și poduri; în stânga — noua corpă a căii ferate și stația de tren.

Și ei simt, gândesc și acționează

(Urmare din pag. 1)

bat nimeni dacă sînt sau nu ucitaci — ne spune. Numai acum vreau luna de zile a venit secretarul și m-a întrebat, am spus că nu sînt și atât. Aș vrea, desigur, să fiu și ucitaci, prietenii mei de aici, din secție, sînt cu toții în organizație...

PRIETENA NOASTRĂ CARTEA

(Urmare din pag. 1)

de autori români, și care se traduc în străinătate. Este o măsură a maturității științifice și tehnice pe care am atins-o. Dar cartea este un bun priel de meditație.

în ultimul an, dar fiind în preajma absolvirii s-au tot amintit de noi, a neglijat și biroul clasei să-mi pună cererea în discuție, așa că am apărut să fiu primit aici. Probabil însă că nu mă cunosc încă corespunzător...

cartea perforată, bandă magnetică, calculatoarea digitale — nu sînt deosebiți de noi, dar creierii umani, dat fiind faptul că omul nu poate veni în contact direct cu informația expusă sub forma unor perforații sau a unor impulsuri înregistrate pe un mediu magnetic. El are nevoie, mai departe, de un mod de reprezentare a informației care să fie accesibil informației sale de simț și care, totodată, să se poată transmite un timp suficient de lung; iar acest mijloc rămîne mai departe scris, cartea.

unul tînar abia trecut de majorat? Un an, în timp, și cîtiva metri — cît le desparte locurile de muncă — în spațiu, se dovediseră a fi insuficienți pentru a-i cunoaște în viața de zi cu zi, în stîlul colectivului. Ce înseamnă, în aceste condiții, a-l „cunoaște”? Și cum se pot explica indiferența sau reticenta de ce se ascund în spatele invocarii timpului de cunoaștere, a dificultăților presupuse de aceasta? Nu desigur este vorba, cît despre înțirizarea nepermisă a recunoașterii meritelor unor tineri, meritele care unora sîr în ochii prim secretarului și în dovedesc seriozitate în muncă, respect față de cei de lîngă ei și față de muncă lor.

125 de ani de la
revoluția din

„LEGEA LIBERTĂȚII, LEGEA DEMNIȚĂȚII ȚĂRII MELE, BAT ÎN INIMA MEA MAI PRESUS DE ORICE”

O patrie a celor ce o locuiesc dorea Mihail Kogălniceanu și pentru aceasta concepția sa politică urmărea neabătut două obiective la fel de importante: împiedicarea Țărilor și independența suverană a unei țări de prea mult timp tributară asprilor tiranici și, în același timp, pentru aceasta trebuia lăsată în libertate și tenace hotărâre, pentru aceasta trebuia să fie înarmat cu știința și țara morală pe care le poate avea doar un cîltor. Kogălniceanu a înțeles, încă din tinerețe, să-și închine viața celor mulți, celor greu încercați de stăruie de lucruri de atunci. „Dacă odată îmi voi vedea patria va fi ca s-o servesc și să-l scriu viața mea” — scria tânărul student al Universității din Berlin surzorilor sale, crezând că de la care nu va abdică niciodată.

După studii de filozofie și economie politică la Luvell și Berlin, Kogălniceanu se întoarce în țară unde devine în scurt timp unul dintre exponenții de seamă ai partidei progresiste moldovene interesată în propagarea revoluționară a țării.

Activitatea sa progresistă pe care o susține încă tânăr fiind, în reviste inițiate și conduse de el îl atrage ura clasei de mari feudați moldoveni și a domnitorului Mihail Sturza, susținătorul principal al regimului autocrat din Moldova. Pe rând îl vor fi suprimate revistele: „Adevărul Românesc” (1838), „Dacia Literară” (1840), „Propășirea” (1844), iar inițiatorii lor va fi exilați sau pus sub supraveghere polițienească.

Prin activitatea sa publicistică M. Kogălniceanu s-a situat printre fruntașii politici ai revoluției pașoptiste. El redactează și publică celebrele manifeste politice: „Dorințele partidei naționale în Moldova și proiect de constituție pentru Moldova”, programe de luptă de un democraticism ferm de la care realizatorul lor nu s-a abătut în tot cursul vieții sale, consumată fără răgaz pentru emanciparea țării și poporului ei. Lui Kogălniceanu am al reformelor de sus venite în împlinirea dorințelor maselor, la fost dat să devină un remarcabil animator al acțiunilor de emancipare socială și națională pe care le preconizează revoluționarii pașoptiști ai celor tovarăș de arme a fost.

Multe din „dorințele” programelor sale corespund punctelor Proclamației de la Izlaz, act democratic radical. Astfel, egalitatea drepturilor civile pentru toți fiii țării, libertatea cuvintului și a presei, emanciparea națională, desființarea roșii țiganilor, abolirea rangurilor și a oricăror privilegii de clasă, împiedicarea Țărilor și aspirații care frământaseră spiritele revoluționarelor din cele trei Țări Române încă dinaintea de 1848. Multe dintre aceste „dorințe” vor deveni fapte împlinite purtând pecetea gândirii și acțiunii personalității marelui cîltor.

Fiu al secolului său, prin excelență secol politic și revoluționar, Mihail Kogălniceanu duce viața publică și luptătorului social, viața inseparabilă de evenimentele politice mai însemnate pe care țara avea să le trăiască în decurs de trei decenii de la revoluție.

„Politica este puternică circulație și așază toată gândirea și toată fapta. În politică se virtutează astăzi însă ideea. Din ea feverăse toate acele valuri de teorii, de proiecte, de sisteme care bat necontenit în opinia publică și împing activitatea multă spre căi noi — scria el în 1856 în „Steaua Dunării” — revistă cu program unionist pe care o redacta.

În 1857 este ales în divanul ad-hoc apoi deputat în Adunarea Electivă a Moldovei, aducându-și în această calitate o prețioasă contribuție la alegerea lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei, primul pas însemnat către Unire. În 1859 luptă pentru Unire cu energie și neabătută hotărâre. O Românie „una prin legile, prin instituțiile, prin libertatea și ferocitatea tuturor claselor populației, cum ea este una prin origine, prin limba, prin durerile trecute, prin speranțele viitoare” — rostea el mai târziu, la 24 ianuarie 1862 într-o adresă la guvernului unic al Principatelor Unite. Dar pentru atingeră acestui suprem țel politic mai era necesară reforma agrară, prin care poporul să fie ridicat din starea grea de rob al pământului, „din starea înlocită”, cum spunea însuși reformatorul, la acea de demnitate civică, de stăpîn al produsului muncii sale. Reforma al cărei principal animator a fost Kogălniceanu se realizează în 1864 după ani de neobosită luptă politică.

Încununare a luptei seculare a poporului, actul proclamat și cuceririi independenței de stat a României în 1877 a cuprins în sine și neobosită activitate a lui Kogălniceanu, revenit în viața publică, după ce fusese împins în umbră de către monarhismul cauzat, rostea la 9 Mai în adunarea deputaților discursul în care anunța proclamarea „Independenței absolute” a României, afirmând a ceea ce dădea dreptate asupra luptei poporului dar și a revoluționarilor pașoptiști pe care îi exprima. „Am ajuns la scopul

urmărit nu de azi, ci, pot zice, de secole și mai cu deosebire de la 1848 încoace”. Adversarii nu-l crută și un an mai târziu este din nou îndepărtat din guvern. O boală incurabilă îl face din ce în ce mai indisponibil pentru activitățile publice și în cele din urmă, democratul ferm și generos, adversarul neînduplecat al reacțiunii și conservatorismului, moare la Paris în 1891. Lovitură crudă pentru poporul care-l iubea. Faptele și ideile sale i-au asigurat însă o posteritate glorioasă far concepția sa care uneste respectarea tradițiilor cu spiritul deschis către înnoire, credința sa în dinamica afirmării fondului autohton în contact direct cu cele mai avansate curenturi ale civilizației, capătă astăzi, noi prețuri și semnificații. De aceea se cuvine să ne reamintim cu pioasă considerație de faptele și gândurile acestui mare arhitect al României moderne.

CONSTANTIN RADU

Una din „dorințele” fundamentale ale revoluționarilor pașoptiști din Țările Române, la a cărei împlinire Mihail Kogălniceanu și-a adus o prețioasă contribuție, a fost Unirea Principatelor. Fotografia ilustrează momentul întâlnirii la Iași, în 1859, a ostașilor munceni cu cei moldoveni.

VERSURI DEDICATE LUI NICOLAE BĂLCESCU

EUGEN JEBELEANU

ADRIAN PĂUNESCU

BĂLCESCU

Trecind prin văi însingurate,
Veni Bălcescu dîr, din zare
S-așule flăcărilor-mălate
Să crească vîlvătaie mora;
Mulțimi sărmane de-orice grai
Să se-nfrîtească, să iubească
În cai ce-nrîc fac din singe stral,
În mirșăvioa boierească.
Trecu Bălcescu creste-naltă
din adîncimea puse la veghet
sub fir cu plumb pe-obrazul încordat
și-n umbra zvon stîclind lăcut pe scuturi.
O vîlvătaie uriașă
Ce-ar stringe-n juru-l, minunată
Întreaga lume nevoiașă,
Copiii celor frînți pe roată.

Un foc, o vatră, o lumină,
Fără sfinți, în zăre-n zare,
Să stringă-n jurul ei, senină,
Mulțimi române și maghiare.
Pădure din Cimpani străbună,
Un veac a-scris în coaja ta
Printre copacii tăi, și-azi sună
Un pas ce nu-l putem uita.
Nu o vedenie de-af'ldat
Nu-i umbră neagră și sîhastră,
Ci e lumina lui bărbat
Mergînd cu noi, în vremea noastră.
Un veac trecu de-atunci, pădure,
În libertate azi te scalzi
Tu, ce vîzui-ai veacuri surse.
Vorbește-mi despre ochii-ți calzi!
(fragment)

GRIGORE HAGIU

NICULAE STOIAN

Bălcescu

CREZÎND ÎN BĂLCESCU

Bălcescu. Arșiț de sud. Ținuturi
din adîncimea puse la veghet
sub fir cu plumb pe-obrazul încordat
și-n umbra zvon stîclind lăcut pe scuturi.
Un nebl sans în toate s-a durat
și bănuindu-se din începutul
fantasma unor smîluite luturi
din care greutoace a zburat
Portret subțire de străpuns oglinzi,
văditul glas contur mai fin să chame,
tot mai ușor pe ochii sferuzi.
Raraferii îndelungate-n vreme,
fanatice desprinderi dinodins,
tîrziul aur greu să-nchege steme.

Ca mine voi avea traieci și trei,
O vîrșă cînd în cumpăni stau sorții:
Isus prima botezu-n Iordan la anii mei —
Bălcescu, la Palermo, cuminăcătura morții.
Ateu, ne-nuncheat întru Isus,
Bălcescu! mă-nchin cină la moarte,
Soare! nostru tînr ce-n plin zenit opus,
Comuna bătă-o gropii cu cei săraci o-mparte,
Cu trupu-nădurat după-aceste ploai,
Dar sufletul — altor de omenie l —
Viață-n noi, asemeni cu Capul lui Mihai,
Rămas în mîndră veghe la Dealu-n Minăstire.

NICOLAE BĂLCESCU LA GURILE DUNĂRII

Voi, frații mei, cunoașteți că, palid, intra-ți
Bălcescu Nicolae voi să între-n țară
Și refuzat se trase încet spre a muri
Din propria sa soartă ca hoții dat alor!
Acum din nou bărbatul cu ochii mari și puri
Se-apropie de țară, cu o durere veche,
Și Dunărea-l bocește năprasnic din țări guri,
Albastru rezemat de ceața Mării Negre,
Primiți-l pe Bălcescu și înclinați puțin
Duoasa suprafață a patriei natale
Pe Dunăre profetul să se coboare lin
Și fluviul să se-ntoarcă în rîurile sale

A. I. ZĂINESCU

CÎNTEC

Țară, cap veșnic de om în neadormire,
Ca-n două săbii, în ochi, totul sfinț —
C-aș dăruia și-ntr-o grupă-un cuvînt
Spăloră în marmură o unui mire
Totul lui, lacrima, umbletul, strana,
Cum unuia capul cîzînd i s-a-niors
Altău-n timp, voci parcă de bronz
li sulfau oasele, cugetul, rana
Bălcescu soartă de țară corabie,
Doamne Mihai, la o apă cum calc!
Cum intra-cîmpie, ca pe catapfal,
Capul ț-a fost scriitură de sabie.
Și s-o născut altul, mereu altul drept
Veșnic cînd încă în celdălat, calde
Ruinele-o poartă îmbrățișat, alta
Zboruri și altu-ți prima moarte, din piept.
Că-i o grupă și-n soare-aș sîrta și în somn,
Și-n învelșuri de piatră oas smulgere,
Ca — dintr-o scoică lumina cu os de fulgere
Și trup de flăcăr, țării — cap veșnic de om.

Momente principale ale anului revoluționar 1848 în Moldova

„Nu se poate tăgăda — nota Nicolae Iorga, referindu-se la programul revoluționarilor moldoveni din 1848 — că acele, la Iași, au fost asumate înseși de serioasă conștientă politică și de înaltă solidaritate socială”.
„Moldova se găsea în pragul anului 1848 într-o stare de puternică efervescență revoluționară, determinată de frământările maselor populare și ale nobilii burgheze, care doreau abolirea privilegiilor feudale, împiedicarea Țărilor și în general asigurarea condițiilor de liberă ascensiune a capitalismului. O particularitate a mișcării care se dezvoltă în Moldova era lupta împotriva domnitorului Mihail Sturza devenit, datorită rapacității sale, unul dintre cei mai bogați oameni din Europa
De la începutul anului 1848, organizată de Nicolae Bălcescu la Iași, la care au participat A. C. Goleșcu, D. Bolintineanu, L. C. Alcesandru, V. Mălinescu, T. Răducanu și alții s-a hotărât ca țara revoluționară să fie simulată și fiecare să meargă în principalul lui”. De altfel, programul revoluționarilor moldoveni cuprindea puncte comune cu revendicările revoluționare formulate în celelalte principate românești și înălțarea ordinului feudal; realizarea unor importante reforme sociale; crearea condițiilor pentru făurirea statului național unitar și independent. Comitetul revoluționar de la Iași redacta o petiție în 35 de puncte și o supune, la 29 martie, a probării domnitorului. Se remarcă îndeosebi prezența unor revendicări de natură să creeze un climat de înaltă moralitate și de echitate socială: „Abolirea măsurii de îmbrăncățire în starea inculturilor sătenii”; desființarea „hărciului” care trebuia să fie însoțit numai de lăbură patriei și a cinstei, intru împlinirea datoriei lor”;

„Pe-al nostru steag e scris unire”

torul se refugiază în cazarmă, iar armata intervine cu brutalitate. Au fost arestate peste 300 de persoane, iar unii fruntași revoluționari exilați. Arhivele păstrează raportul domnitorului Mihail Sturza către „Înalta Poartă” cu privire la reprimarea mișcării revoluționare din martie, în care se arată că „și în provincia noastră unor persoane nerose și mai ales unor tineri care-și fac studiile la Paris le-au trecut prin gând să dorească libertate și independență, lucru despre care a fost informat și populația de rând. Prin cercetări secrete am procedat la identificarea autorilor care au urmat convocarea acestor tulburări. Ca măsură de precauție s-a găsit de cuvință ca aceștia să fie imediat trimiși din Iași la Măcin, pentru a fi închiși”.
După reprimarea din martie, Moldova continua să fie supusă rigorilor unui regim de aspră reacție. Mihail Kogălniceanu conștient că aternismul dar astăzi domnește în Moldova”.
În aceste condiții, mișcarea revoluționară s-a reorganizat pe baze conspirative. Ea se sprijinea în numeroase puncte ale țării pe țărâni și era în strînsă legătură cu evenimentele din Țara Românească și din Transilvania. Militanții moldoveni, în frunte cu M. Kogălniceanu, V. Alecsandru, Alecu Russo, Vasile Mălinescu, Gh. Sion, Costachi Negri etc., stabilise contacte rodnice cu revoluționarii din celelalte principate românești. Pe primul plan se afla acum lupta pentru unirea națională. „Eu — rostea cu mîndrie Mihail Kogălniceanu — privesc ca patria mea toată acea întindere de loc unde se vorbește românește și ca istoria națională istoria Moldovei, a Valahiei și a fraților din Transilvania”.
Bardul de la Mircești dădea glas voinței tuturor revoluționarilor moldoveni: „Am împrăzuit desfeptarea României... și această „Marșeză” a aprins spiritele. Nu înțelegem o mișcare în țările noastre decât în vederea unirii tuturor românilor într-un singur corp”.
Năzuință care, prin lupta unită a românilor din cele trei principate, s-a împlinit la 24 ianuarie 1859 și s-a desăvîrit la 1 decembrie 1918.

A. VASILESCU

Patriotismul

(Urmare din pag. 1)
plină, mai pură, mai nobilă, mai frumoasă pentru țară și popor. Este un sentiment din cele mai firești și mai adînci, mai obștești și mai necesare, etnocentric prin existența, prin funcționarea de secole și milenii a unor patrii și popoare diferite.
În orice inimă sinceră și minte sănătoasă patriotismul este un simțământ adevărat și adînc, susținut de un raționament, de o logică fără echivoc. Nici patria, nici dragostea de patrie nu poate fi un joc de-a uite-o, nu e. Cînd un păstor cu mare înțelegere și înțelegere pentru naționale privilegii carpatine cîntă: „Pe-un pîdur de plai”, descrie patria ca pe o entitate fizică și una spirituală, căreia el se integrează, total. Cînd ostelii lui Basarab I aruncu din virfurile munților, la Posada, săgeți și sfinți în capul invadatorilor săvîrșeau un act patriotic, apărau libertatea vîreii străbune abia de curînd înfrîpată într-un stat. Pentru că patria este o casă a poporului întreaga o casă unde oamenii de același grai și cu aceeași preocupări, cu aceeași obiceiuri și cu aceeași năzuințe cată să trăiască slobod, demn, să se apere de dușmanii, să-și împlinească vîrșurile și gîndurile cele mai înalte, să creeze opere de valoare, să cîștige măcar un dram din dreptul de a dobîndi ferocitatea. Cînd țărani își construiau tabăra de la Boblina să-și apere libertatea înstrăinată cu sfîrșit de nenăstăvite și săvîrșeau un act patriotic. Pe asemenea drepturi și adevăruri de nezdruccinat se întemeia Tudor Vladimirescu cînd plensea o brază libertății înstrăinată cu sfîrșit de nenăstăvite și săvîrșeau un act patriotic. „Patria este norodul sau tagma lefitorilor?”
Din înflăcărată dragoste de țară și libertate Mihail Viteazul

creația sa în toate domeniile. „Un vers nou, o melodie nouă, o gândire originală, o faptă morală impunătoare, tot ce contribuie efectiv la spîrșirea și îmbogățirea tezaurului spiritual comun al omenirii, spunea D. Gusti, aduce naționalele un prestigiu permanent și a justificare deplină a drepturilor țării la existență, alături de națiunile mari ale lumii”.
Violența nu-i apanajul poezilor pătrunse de sentimente

în gheburul turbinelor. Patriot a fost și C. Brăncuși cînd a cîzelat, din legendă românească și din geniu propriu. „Pasărea măiastră”, dîndu-i acea forță idealică și artistică necesară zborului neobosit în întreaga lume.

Categoria morală, virtutea patrioticească presupune și o mare, o nesfîrșită doză de optimism, de încredere în popor și în progres. Alături în amar sîrșibun acolo la Palermo, simlînd că viața i se slînge departe de moșia natală, Bălcescu scria: „...va veni ziua fericită, ziua izbîndirii... Atunci nu va mai fi nici un rob, nici oștie roabă, nici o stăpîn pe alii, el domnirea dreptății și a Frăției... Val! Nu voi avea noroc a vedea această zi, deși eu asemeni am muncit și am pătîmit pentru dreptate și cel din urmă al meu cuvînt va fi încă un imn țel, țara mea mult dragă!”

Și creșcă pentru nimeni în lume nu există fericită mai mare decât să spună: aceasta-i țara mea, orașele astea mari și frumoase poporul meu le-a făcînd, pozele astea înălțătoare de suflet poștii mei le-au scris, doinele astea pline de dor surorile mele le-au cîntat, copacii aceștia roți, înfloriri și încărcație de rod noi i-am sădit, uzele astea vestite în lume noi le-am înălțat, ogoarele astea verzi sau aurii noi le-am arat, florile astea pentru noi rîspîndesc îmbătătoare mireme, soarele acesta bun pe noi ne încălzește, iar stelele astea înalt sculptătoare nouă ne întretin misterul romantic al întîlnirii. Cea mai mare mîngîiere, mîndrie și fericită este, frate al meu mai tînr, să poți spune în fiecare zi: în zori, în amiez și-n amurg: patria sint eu, ești tu, prietene, e tot ce iubim, tot ceea ce visăm, tot ce construim și tot ceea ce va fi cînd noi nu vom mai fi.

TELEGRAM

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, a trimis tovarășului LEONID ILICI BREJNEV, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, următoarea telegramă:
Dragă tovarășe Brejnev,
Îmi este deosebit de plăcut ca în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român și al meu personal să vă adresez cele mai cordiale felicitări cu ocazia decernării premiului internațional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare” împreună cu cele mai bune urări de noi succese în activitatea pe care o desfășurați în fruntea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, pentru contribuția voastră la prosperitatea și progresul sovietic — constructor al comunismului, în lupta pentru pace, securitate și colaborare în Europa și în întreaga lume.
Folosesc acest prilej pentru a-mi reafirma convingerea fermă că prietenia și colaborarea frățească dintre partidele și țările noastre se vor întări continuu, spre binele popoarelor noastre, al uniunii țărilor socialiste și al tuturor forțelor antimperialiste, pentru triumful cauzei păcii și socialismului.
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit din partea reginei IULIANA, următoarea telegramă:
Mulțumesc foarte sincer Excelenței Voastre pentru mesajul deosebit de amabil pe care mi l-ați adresat cu ocazia aniversării mele. Și noi păstrăm o amintire foarte plăcută a vizitei dumneavoastră în Olanda.
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a trimis președintelui Statelor Unite ale Americii, RICHARD NIXON, următoarea telegramă:
Vă exorim, domnule președinte, compasiunea mea sinceră pentru pierderile materiale și de vieți omenești cauzate de inundațiile catastrofale din bazinul fluviului Mississippi.
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, ION GHEORGHE MAURER, a primit din partea primului ministru al Turciei, NAIM TALU, următoarea telegramă:
Am fost mișcat de amabilul mesaj de felicitare pe care Excelența Voastră mi l-a transmis cu ocazia nuntii mele ca prim-ministru.
Vă rog să acceptați mulțumirile mele sincere, precum și cele mai bune urări de fericită.

CRONICA U.T.C.

Ieri a sosit în Capitală o delegație a Uniunii Tinerilor pentru Progres (U.T.C.) din Franța, condusă de Jean Paul Fasseau, președintele național al U.T.P., care la invitația Institutului Român pentru Relații Culturale cu Străinătatea (I.R.R.C.S.), va face o vizită în țara noastră.
(Agerpres)

SPORT ȘI SPORT

DRUM BUN ȘI SUCCES, FOTBALIȘTILOR TRICOLORI

În cursul dimineții de astăzi, cu un avion special, echipa reprezentativă de fotbal a țării noastre face deplasarea la Tirana în vederea meciului pe care-l va susține, duminică (orele 17.30) în compania naționalei Albaniei, cîntînd pentru preliminariile C.M., grupa a IV-a.
Din lot fac parte: Răducanu — Sătmarănu, Antonescu, Dinu, Deleanu — Dumitru, Nunweiler, Iordănescu — Troi, Dumitracu, Marcu, Anca, Sames, Muresan, Tănăsescu și Tarlînză. (Beleanu s-a îmbolnăvit, nu va face deplasarea. În formația de bază au reapărut, titularii de tradiție, Dinu și Iordănescu — care nu au declarat că sînt în plenitudinea forțelor, și dăm crezare acestor asigurări după modul cum au evoluat ieri într-un meci de antrenament susținut în compania echipei de tineret Dinamo.
C. V.

CONCURSUL PRONSPORT NR. 18 (din 6 mai 1973)

Albania (A)-România (A)	x,2
România (Tr)-Albania (Tr)	1
China Tr. V.-C.E.R. Pescani 1	x,2
Nitramonia Făg.-Corvinul 1	1
Olimpia S.M.-Politehnica Tim. 1	x,2
Aizanta-Juvetuz	x,2
Bologna-Lazio	x
Internazionale-Palermo	1
Napoli-Cagliari	x
Roma-Lanerossi	1,x,2
Ternana-Florentina	2
Torino-Milan	1,x
Verona-Sampdoria	x,2

de peste hotare

În editura italiană „Il Calendario del Popolo” a apărut volumul Nicolae Ceaușescu

Scrieri alese

Cunoscuta editură din Milano „Il Calendario del Popolo” a scos de sub tipar un nou volum, intitulat „Nicolae Ceaușescu — Scrieri alese”. Conținutul publicării de texte din opera secretarului general al Partidului Comunist Român, Stat al României, noi volum se adaugă celor două, apărute în aceeași editură în anii 1971 și 1972. Pe parcursul a peste 400 de pagini, volumul înmănușează o amplă culegere de articole și cuvântări ale to-

zila făcută în opt țări africane de tovarășul Nicolae Ceaușescu, precum și întâlnirile sale cu reprezentanții a cinci mișcări de eliberare națională africană, între care și cu Amilcar Cabral. Referindu-se la principiile politicii externe a României socialiste, Carlo Salinari reviză în contextul importanței pe care o acordă președintele Consiliului de Stat „creării unui climat de prietenie și colaborare în Balcani și în Mediterană, desfășurării celei mai curând posibilă a conferinței asupra securității și cooperării europene, la ale căreia lucrări pregătitoare România a participat activ, aducând o importantă contribuție de idei și propuneri”.

CEAUȘESCU

Scritti scelti 1972

Edizioni del Calendario

varșului Nicolae Ceaușescu, publicate și roșite în cursul anului 1972 și grupate în 17 capitole tematice.

Lucrarea este prefăcută de profesorul universitar Carlo Salinari, reputat critic literar marxist. În prezentarea cărții, autorul remarcă faptul că anul 1972 — respectiv perioada din care datează scrierile și cuvântările secretarului general al P.C.R. — a fost un an important pentru România, atât pe planul politicii interne cât și pe cel al politicii internaționale. „Pe plan intern — relevă Salinari — activitatea politică românească a fost dominată de Conferința Națională a partidului comunist, la care am avut prilejul să asist”. În ce privește politica externă, semnatarul prefetei subliniază vi-

Reuniunea de la Helsinki

România, coautoare a proiectului de document privind organizarea C.S.C.E.

În ședința sa de joi, grupul de lucru al reuniunii multilaterale de la Helsinki a examinat un proiect de document — prezentat de delegația Franței, Iugoslaviei, Poloniei, Spaniei și României — care privește la organizarea conferinței pentru securitate și cooperare în Europa.

Prin consens, grupul de lucru a decis ca acest document să fie luat ca bază a formulării finale

Consultările celor două părți sud-vietnamezce

În suburbia pariziană Saint Cloud a avut loc, joi, cea de-a 9-a ședință din cadrul consultărilor reprezentanților celor două părți sud-vietnamezce. Prezentarea Guvernului Republicii Vietnamului de Sud, Nguyen Van Kieu, a cerut din nou reprezentanților administrației saigonene să dea un răspuns la propunerea în șase puncte avansată de G.R.P. ca bază pentru discutarea și reglementarea situației actuale din Vietnamul de sud.

Noi atacuri ale patrioților khmeri

ÎN CURSUL NOPTII de miercuri spre joi, detașamentele ale forțelor patriotice cambodgiene au lansat noi atacuri în vecinătatea Pnom Penhului, continuând ofensiva desfășurată în ultimele săptămâni în preajma capitalei khmeri. În cursul acestor acțiuni, au fost atacate pozițiile trupelor iononiste din zona localității Siem Reap, aflate la 20 kilometri de Pnom Penh, și cele de la Preah Prapsap, așezare de pe malul estic al Mekongului, ale cărei ape a despart de capitală.

a recomandărilor privind problemele legate de organizarea conferinței. Documentul preconizează în principal desfășurarea conferinței în trei faze. — prima — la nivelul miniștrilor de externe a doua — la nivelul comisiilor de lucru, iar a treia — la un nivel care presupune a fi stabilit ulterior, în timpul conferinței. Se prevede de asemenea coordonarea unor comitete de coordonare în timpul celei de-a doua faze a conferinței, care să fie format din reprezentanți ai statelor participante și care să urmărească buna desfășurare a lucrărilor în cadrul conferinței.

În aceeași zi, grupul de lucru a continuat dezbaterile asupra problemelor esențiale și al ordii de zi a viitoare conferințe europene — cooperarea culturală și relațiile umane.

Paralel, experții francezi au avut o nouă întâlnire consacrată examinării propunerilor privind repartizarea cheltuielilor legate de desfășurarea conferinței.

TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII

Comentind tensiunea ce se face simțită în centrele universitare din Franța, presa franceză relevă că, alături de nemulțumirile generate de unele structuri ale procesului de învățămînt, pentru o parte importantă a tineretului se pune pe prim plan problema costului ridicat al frecventării universității.

„Echilibristică vecină cu arta”

Revista „Clarité” despre costul ridicat al studiilor în Franța • O povară insuportabilă pentru numeroși tineri • Doar 4 la sută dintre studenți provin din familii muncitorești

„Costul ridicat al studiilor — remarcă revista CLARITÉ — pune probleme extrem de complicate tinerilor. Chiar cei care obțin burse maxime — și ei reprezintă mai puțin de 20 la sută din totalul bursierilor, oncum în continuă descreștere în ultimul deceniu — trebuie să facă o echilibristică vecină cu arta pentru a o scoate de bine, de rău la capăt. Nu putem vorbi închipuie de studenți încă mai greu ca de infamul cei care dețin doar burse minime, aproape simbolice, dar care se simt imposibil în fața costurilor, adică cei care nu pot obține nici un fel de burză deși nu au nici un mijloc de întreținere normală pentru anii de studiu”.

În fapt, nu e necesar nici un efort de imaginație. Datele date de revista studențească amănunțit de statistice cunoscute în mod precis și pregnant situația: se apreciază că

într-un moment sau altul al studiilor lor universitare circa 60 la sută din studenți sînt nevoiți să muncească pentru a se întreține. Unul din doi bursierii munceste cu jumătate de normă pentru a scoate la capăt cu cheltuielile de studiu („cu riscul — așa cum remarcă studiul statistic citat — de a nu putea face față examenelor, de a pierde anul și a pierde totodată bursa din pricina asta”). În ce-i privește pe cei fără burse și cu mijloace materiale modeste, ai căuți, în marea lor majoritate, a slujbă cu normă întreagă hazardându-se într-un venabil „tur de forță” la finele căruia, de cele mai multe ori, se află abandonarea studiilor uni-

versitare. Dimensiunile mai precise ale acestor serioase dificultăți pe care le ridică în fața multor tineri francezi costul ridicat al studiilor le putem descifra adresându-ne a celorlalte statistici universitare: pe parcursul ultimilor cinci ani universitari aproape 65 la sută din studenții angajați cu normă întreagă și circa 40 la sută din cei angajați cu jumătate de normă au abandonat studiile pe diferite trepte ale școlii superioare. „Povești care și-a luat diploma învățind ziua și noaptea de distribuitor de lapte sînt un procedeu de siluire a realității — notează CLARITÉ. Realitatea este că studenții-terozii sînt cea mai prost plătită categorie pe piața muncii și mulți patroni li preferă numai pentru că îi pot plăti mai puțin. Realitatea este că statul nu face nimic sau aproape nimic ca să-i ajute pe tinerii detași din familii cu venituri modeste să se descurce în cheltuielile mari ale frecventării universității”.

În ultimul deceniu numărul burserilor acordate de stat în universități a fost redus în două reprize, în total cu aproape 20.000. Nu este desigur o întâmplare că în aceeași perioadă numărul studenților proveniți din familiile de muncitori a scăzut, reprezentind actualmente circa 4 la sută din totalul efectivelor universităților franceze.

Nemulțumirea resimțită în cercuri largi ale tineretului, ale opiniei publice franceze, față de o politică universitară care borează în fapt, accesul în amfiteatre al multor tineri detași proveniți din familii cu venituri modeste, apare firesc.

E. R.

Situația din Liban

Deși miercuri seara, în urma convorbirilor pe care premierul Libanului, Amin Hafez, și alți membri ai guvernului le-au avut cu Yasser Arafat, președintele Comitetului Executiv al Organizației pentru Eliberarea Palestinei, s-a ajuns la un acord de încetare a focului, la Beirut au continuat joi ciocnirile dintre forțele armate libaneze și unități ale rezistenței palestiniene.

Incidentele violente semnificate în apropierea taberei palestiniene de la Dbyayeh, situată la ieșirea din capitală, și în cursul cărora armata libaneză a utilizat tunuri și blindate, s-au extins treptat, cuprinzind taberele de la Sabra și Chatila, de lângă Beirut, și, ulterior, întreg sectorul sud-vestic al capitalei. Lupte puternice au fost semnificate în apropierea stadionului din Beirut.

Un comunicat oficial al armatei libaneze, difuzat de postul de radio Beirut, acuză fedaiiții că „au atacat poziții deținute de forțele armate, aeroportul internațional din capitală, precum și o serie de sectoare dense populată, inclusiv unele spitale. În aceste condiții, armata comunică, autoritatea militară au fost obligate să intervină pentru a asigura securitatea cetățenilor. Aviația libaneză a fost, de asemenea, obligată să intervină,

bombardind taberele palestiniene „Sabra” și „Bairi” învecinate situate în imediata apropiere a aeroportului internațional.

Potrivit surselor oficiale libaneze, joi la ora 13,00 (ora locală) bilanțul pierderilor indica 17 militari uciși și 58 răniți. Tot în cursul zilei de joi, cabinetul libanez s-a reunit, sub conducerea președintelui șrii Suleiman Frangieh, pentru a examina situația creată ca urmare a incidentelor. Președintele și-a exprimat regretul profund pentru pierderile de vieți omenești înregistrate în luptele de stradă. Referindu-se la relațiile dintre autorități și rezistența palestiniană, șeful statului libanez a arătat, potrivit agenției U.P.I., că palestinienii care doresc să trăiască în Liban și să coopereze cu guvernul sînt bineveniți. Libanul respinge însă ideea unei armate de ocupație, a spus Suleiman Frangieh.

La Port-au-Prince s-a consumat cea mai bizară întâmplare din viața vreunui șef de stat: timp de câteva săptămîni „Mama Simone”, văduva fostului dictator din Haiti, Francois Duvalier („Papa Doc”) l-a ținut în casă, sub arest, pe „copilul-președinte pe viață”, Jean Claude Duvalier („Baby Doc”).

Președintele, în vîrstă de 21 de ani, protestase împotriva conducerii de către Simone Duvalier a ministrului apărării și de interne, Roger Lafontant, pe care ei îl numise în noiembrie anul trecut.

Văduva și fiul, fiica și ginerele, favorizii și protejații ai omului care timp de 14 ani a tiranizat pînă la singe una din cele mai sărace țări ale lumii, își dispută în prezent puterea. Mai exact, lupta opune pe membrii familiei Duvalier, urmașii lor politici care ar dori să facă duvalierism fără Duvalier. Acestora, se pare, „le-a devenit insuportabil să mai asculte de copilul-președinte” (JOURNAL DE GENEVE).

La prima vedere, „Baby Doc” comparativ fiu al lui „Papa Doc” părea predestinat unei cariere de „președinte-paravan”. Interesele sale se îndreptau spre avantaje materiale și o viață ușurată, conducerea statului fiind lăsată pe mîna „copilului” a mamei sale — preambră de burse oficiale de informații „Maria din Sfînta Scriptură” — și a lui Luckner Cambronne cel mai apropiat om de încredere al tatălui.

Haiti fără Duvalier

Un „președinte — paravan”? • Cambronne și afaceri cu plasmă • „Lovitura de stat” a Mamei Simone • O continuitate perfectă: teroare și mizerie

Încercat să compună lista candidaților care ar fi trebuit să cîștige recentele alegeri pentru așa-numita Adunare Națională — alegeri care n-au mai avut loc de 12 ani — fiindcă familia Duvalier și-a rezervat în exclusivitate dreptul să stabilească pe cîștigători. Superministrii n-au mai fost primit nici de „Baby Doc”. Cîră, după părăsirea sa, a fost tratat medical la Miami Beach, fiind a profiilat de ocazie și l-a înlocuit din funcție pe favoritul ei, Cambronne, cu Lafontant, primul refugiuindu-se în grabă la Bonora. În strădăniile sale de a-l prezenta pe tânărul Duvalier ca reformator, Lafontant, ca primă măsură, a interzis activitatea lui „Hemo Caribbean”. După aceasta, însă, el a devenit imprudent și a atacat corrup-

JAPONIA. — În cadrul ofensivei sindicale de primăvară, peste trei milioane de salariați, din domeniul poștei și comunicațiilor au încetat lucrul. În fotografie, gaza Ikebukuro din Tokio după declararea grevei.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

Delegația M.A.N. în Zair

● RĂSPUNZIND INVITAȚIEI Comitetului Legislativ Național (Parlamentul) al Republicii Zair, o delegație a Marii Adunări Naționale, condusă de Corneliu Mănescu, vicepreședinte al Frontului Unității Socialiste, președintele grupului român al Uniunii Interparlamentare, a sosit la Kinshasa pentru o vizită de prietenie.

● PRIMUL MINISTRU PÉREZ, Edgardo Mercado Jarrin, a criticat, miercuri, programul francez de experiențe nucleare din Oceanul Pacific, afirmînd, totodată, că este necesar ca țările interesate să se întelească pentru a hotărî o acțiune comună împotriva acestor experiențe, relatează agenția Reuter.

● LA SEDIUL Organizației Mondiale a Sănătății a avut loc prezentarea de filme realizate cu prilejul aniversării a 25 de ani de la crearea organizației. Peisajul documentar „O.M.S.-25”, dedicată activității desfășurate de organizație în primul sfert de veac al existenței sale, a fost realizată în studiourile București de o echipă de cinești români, condusă de regizorul Alexandru Popescu. Alături de calitățile artistice ale filmului, asistenta a apreciat în mod deosebit performanța tehnică a cineștilor români.

● JOHN B. CONNALLY, fost ministru de finanțe al Statelor Unite în cabinetul președintelui Nixon, a declarat că părăsește Partidul democrat pentru a deveni membru al Partidului Republican — informează agenția Associated Press. Connally a fost singurul ministru democrat din Administrația Nixon și a deținut această funcție pînă la 16 mai 1972, cînd a demisionat.

● S.U.A. — Președintele Richard Nixon a anunțat, într-o declarație dată publicității miercuri seara, adoptarea de măsuri suplimentare menite să stopeze inflația, care, de la începutul anului curent, a atins în S.U.A. un nivel record. Potrivit noilor măsuri, firmele americane sînt obligate să anunțe orice creșteri ale prețurilor mărfurilor lor și, în cazul în care guvernul găsește aceste spori excesive, le poate ordona reducerea lor.

● LA BONN a avut loc, joi, convorbiri între reprezentanți ai ministerelor transporturilor din Republica Federală Germania și Republica Democrată Germană, informează agenția A.D.N. Au fost examinate probleme privind deschiderea unor puncte de trecere a frontierei.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

Credit acordat Iugoslaviei de B. I. R. D.

Agencia Tanjug informează că la Washington s-au încheiat cu succes tratative cu succes între Banca internațională privind creditul pentru construirea sistemului de conducte de gaz. Șeful delegației iugoslave la aceste tratative, Gavro Popovic, adjunct al secretarului federal pentru finanțe, a declarat că prețurile încheiatei tratative, care relațiile din-

menul de restituire este de 20 de ani. Banca Internațională se dezvoltă cu succes și că acesta este pentru care a fost acordat creditul a mării împrumuturi acordate de Banca Internațională Iugoslaviei. Primul împrumut, de 31 milioane dolari, acordat în acest an și încheiat în martie, va fi folosit pentru construirea unor obiective agricole în Macedonia.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

Cinema
Vineri, 4 mai 1973
CIPRIAN PORUMBESCU: rulează la Patru (orele 10, 13, 17, 20, 23).
VERONICA: rulează la Central (orele 9, 11, 15, 19, 23, 15, 19, 23).
ACEA FISICA BLESTEMATA: rulează la Luceafărul (orele 8, 10, 11, 15, 19, 23, 15, 19, 23).
FATA BATRINA: rulează la Central (orele 8, 10, 11, 15, 19, 23, 15, 19, 23).
TECUMSEH: rulează la Lumina (orele 9, 11, 15, 19, 23, 15, 19, 23).
MISTERUL DIN INSULA BALFE: rulează la Scala (orele 9, 11, 15, 19, 23, 15, 19, 23).
ADIO PETERSBURG: rulează la Doina (orele 10, 14, 18, 22, 26, 30, 34).
CE SE ÎNTÂMPLĂ DOCTORE? rulează la Festival (orele 9, 11, 13, 17, 19, 21).
ANDREI RUBLIOV: rulează la Cotroceni (ora 19).

Teatru
Vineri, 4 mai 1973
CUI LE FRICA DE VIRGINIA WOLFE? — ora 20; Teatrul „Lucia Sturza Bulandra” (Schiu Măgureanu); O SCRISOARE PIERDUTĂ — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara” (Sala Magheru); BUNA SEARA DOMNUL WILDE — ora 19, 20; Teatrul de Comedie; BUFFALO BILL SI INDIENII — ora 20; Teatrul Mic; DUPA CADERE — ora 19, 20; Teatrul Giulești; COMEDIE CU OLITENI — ora 19, 20; Teatrul „C. Tănase” (Sala Savoy); REVISTA ARE CUVINTUL — ora 19, 20; (Sala Victoria); JOS PALĂRIA — ora 19, 20; Teatrul „Ion Creangă”; SCUȚITA CU TREI IEZI — ora 16; Teatrul „Tândărică” (Sala Victoria); PETER PAN — ora 17; (Sala Academia); RAI SI VATĂRAI — ora 15; (la Sala Teatrului Giulești); COPILUL SI CIORLIIA — ora 16; Ansamblul Rapsodie Română; FLORI ALBE — ora 19, 20; Circuitul GLOBUS; CIRCUZ CHINEZESC — ora 19, 20.
CĂRĂ, după părăsirea sa, a fost tratat medical la Miami Beach, fiind a profiilat de ocazie și l-a înlocuit din funcție pe favoritul ei, Cambronne, cu Lafontant, primul refugiuindu-se în grabă la Bonora. În strădăniile sale de a-l prezenta pe tânărul Duvalier ca reformator, Lafontant, ca primă măsură, a interzis activitatea lui „Hemo Caribbean”. După aceasta, însă, el a devenit imprudent și a atacat corrup-

Teatru
Vineri, 4 mai 1973
CUI LE FRICA DE VIRGINIA WOLFE? — ora 20; Teatrul „Lucia Sturza Bulandra” (Schiu Măgureanu); O SCRISOARE PIERDUTĂ — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara” (Sala Magheru); BUNA SEARA DOMNUL WILDE — ora 19, 20; Teatrul de Comedie; BUFFALO BILL SI INDIENII — ora 20; Teatrul Mic; DUPA CADERE — ora 19, 20; Teatrul Giulești; COMEDIE CU OLITENI — ora 19, 20; Teatrul „C. Tănase” (Sala Savoy); REVISTA ARE CUVINTUL — ora 19, 20; (Sala Victoria); JOS PALĂRIA — ora 19, 20; Teatrul „Ion Creangă”; SCUȚITA CU TREI IEZI — ora 16; Teatrul „Tândărică” (Sala Victoria); PETER PAN — ora 17; (Sala Academia); RAI SI VATĂRAI — ora 15; (la Sala Teatrului Giulești); COPILUL SI CIORLIIA — ora 16; Ansamblul Rapsodie Română; FLORI ALBE — ora 19, 20; Circuitul GLOBUS; CIRCUZ CHINEZESC — ora 19, 20.
CĂRĂ, după părăsirea sa, a fost tratat medical la Miami Beach, fiind a profiilat de ocazie și l-a înlocuit din funcție pe favoritul ei, Cambronne, cu Lafontant, primul refugiuindu-se în grabă la Bonora. În strădăniile sale de a-l prezenta pe tânărul Duvalier ca reformator, Lafontant, ca primă măsură, a interzis activitatea lui „Hemo Caribbean”. După aceasta, însă, el a devenit imprudent și a atacat corrup-